RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 130.634 van 26 april 2004
in de zaken A. 86.911/IX-2024
92.841/IX-2429.

In zake : Peter WILLEMS,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. VAN GRIEKEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Vossendreef 4, bus 29

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Peter WILLEMS op 22 september 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de ministeriële beslissing van 27 januari 1998 waarbij zijn aanvraag van 8 december 1997 tot het verkrijgen van een tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking - tijdelijk regime (TALO-T) wordt geweigerd evenals van de beslissing waarbij geweigerd wordt het weigeringsbesluit van 27 januari 1998 in te trekken en opnieuw over zijn aanvraag te beslissen (de zaak G/A 86.911/IX-2024)

Gezien het verzoekschrift dat Peter WILLEMS op 20 juni 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de ministeriële beslissing van 11 april 2000 waarbij zijn aanvraag van 8 december 1997 tot het verkrijgen van een tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking - tijdelijk regime (TALO-T) wordt geweigerd (de zaak G/A 92.841/IX-2429);

Gelet op het arrest nr. 84.978 van 31 januari 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen in de zaak A. 86.911/IX-2024;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend op 1 maart 2000 door verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in de beide zaken;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de beschikking van 3 september 2002 tot voeging van de zaken;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 maart 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 april 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker, geboren op 16 mei 1966, neemt op 23 augustus 1982 dienst bij de Krijgsmacht. Hij bouwt een carrière op in het korps van de officieren van de Medische Dienst. Op 26 juni 1995 wordt hij benoemd tot geneesheer-kapitein.

1.2. Op 20 oktober 1993 vraagt verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden (afgekort: TAPA) voor de duur van zes maanden vanaf 1 februari 1994, met de bedoeling tijdelijk de uitbating van het familiebedrijf op zich te nemen na het overlijden van zijn vader.

De minister van Landsverdediging stemt op 19 januari 1994 in met die aanvraag.

1.3. Op 8 december 1997 vraagt verzoeker een tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking - tijdelijke maatregel (afgekort: TALO-T) met ingang van 1 maart 1998. Hij vraagt de toelating een beroepsactiviteit van huisartsgeneeskunde te mogen uitoefenen.

Eveneens op 8 december 1997 vraagt verzoeker een TAPA te bekomen vanaf 1 februari 1998 voor een duur van zes maanden met het oog op het helpen van zijn echtgenote tijdens haar zwangerschap.

1.4. Op 27 januari 1998 weigert de minister van Landsverdediging de TALO-(T) op grond van de volgende motivering: "Voldoet NIET aan de wettelijke voorwaarden KB van 24 juli 97 Art 20, § 1".

Dit is de eerste bestreden akte in de zaak A. 86.911/IX-2024, het eerste beroep. Zij wordt op 3 februari 1998 ter kennis van verzoeker gebracht.

1.5. Op 4 februari 1998 verleent de minister van Landsverdediging aan verzoeker toestemming voor een TAPA voor de duur van zes maanden vanaf 1 februari 1998.

1.6. Op 1 juni 1998 vraagt verzoeker zijn ontslag uit het kader der beroepsofficieren op datum van 1 augustus 1998 met als reden "betrekking in de burgersektor". In ondergeschikte orde vraagt hij een verlenging van zijn tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van twaalf maanden vanaf 1 augustus 1998.

Op 21 augustus 1998 weigert de minister van Landsverdediging het ontslag uit het kader der beroepsofficieren. Hij verleent wel toestemming tot verlenging van de tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden vanaf 1 augustus 1998 met twaalf maanden.

1.7. Op 24 april 1999 vraagt verzoeker zijn ontslag uit het kader der beroepsofficieren op datum van 1 augustus 1999 met als reden "verderzetting betrekking in de burgersektor, aangevat sinds begin TAPA". In ondergeschikte orde vraagt hij een verlenging van zijn tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden voor de duur van twaalf maanden vanaf 1 augustus 1999.

1.8. Bij arrest nr. 52/99 van 26 mei 1999 vernietigt het Arbitragehof artikel 10, 1°, van de wet van 12 december 1997 "tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, en van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels", in zoverre het artikel 20, § 1, eerste lid - wat betreft de woorden «met uitzondering van de officier-geneesheer, de officier-apotheker, de officier-tandarts en de officier-dierenarts" en het 3° - en tweede lid, artikel 21, § 2, tweede lid, en artikel 27, § 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 "tot instelling van de vrijwillige arbeidsregeling van de vierdagenweek en de regeling van de halftijdse vervroegde uitstap voor sommige militairen en tot wijziging van het

statuut van de militairen met het oog op de instelling van de tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking" bekrachtigt.

1.9. Op 5 augustus 1999 beslist de minister van Landsverdediging met betrekking tot de ontslagaanvraag van 24 april 1999 als volgt :

> "ONTSLAGAANVRAAG
> Betreft: Med Kapt BO WILLEMS Peter (...)
> BESLISSING: GEWEIGERD
> Motivering in rechte: Artikel 21 van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren.
> Motivering in feite:
> Uit de lezing van het geciteerde artikel volgt dat het bekomen van een ontslag geen absoluut recht is, maar onderworpen is aan een beoordeling van de minister, die het individueel belang moet afwegen tegenover het algemeen belang.
> De encadreringssituatie in de categorie van de geneesheren-omnipractici is precair. Omwille van de natuurlijke afvloeiingen alleen al, zal het aantal geneesheren-omnipractici dalen onder de drempel van 137 die noodzakelijk zijn voor het kunnen verzekeren van de eerste lijn zorgen.
> De bijkomende lasten ten gevolge van de opdrachten in ex-Joegoslavië hebben daarboven de behoefte aan algemene geneesheren doen toenemen.
> Deze situatie kan niet op korte termijn opgelost worden als gevolg van de lange vormingsduur van de geneesheren van de normale werving.
> De werving op diploma verhelpt evenmin aan deze ongunstige toestand gezien de actuele conjunctuur op de arbeidsmarkt. Daarenboven moet een nieuw aangeworven geneesheer eerst voldoende ervaring opdoen vooraleer hij uw vertrek zou kunnen compenseren.
> In deze context zou het bijkomend vertrek van omnipractici de goede werking van de Krijgsmacht in gevaar kunnen brengen.
> Ik stel verder vast dat u pas aan de rendementsvoorwaarden voldoet op 1 februari 2005.
> Om deze redenen kan ik, tot mijn spijt, geen gunstig gevolg geven aan uw aanvraag tot ontslag."

Op 1 september 1999 neemt verzoeker kennis van dit ministerieel besluit. Hij dient er op 29 september 1999 een annulatieberoep tegen in (de zaak G/A 87.039/IX-2033).

1.10. Op 1 september 1999 vraagt verzoeker een TALO-(T) met ingang van 1 augustus 1999. Hij vraagt de toelating een beroepsactiviteit van huisarts te mogen uitoefenen.

Met een nota van 27 september 1999 zendt de chef van de Generale Staf, het dossier met betrekking tot die aanvraag voor beslissing naar de minister van Landsverdediging. Hij wijst erop dat verzoeker niet aan de wettelijke voorwaarden voldoet en dat hij niet in actieve dienst is op het ogenblik van de aanvraag. Hij verleent een ongunstig advies "wegens encadreringsbehoeften".

1.11. Op 5 november 1999 weigert de minister van Landsverdediging de aanvraag tot TALO(-T) van 1 september 1999 als volgt :

"Aanvraag tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking - tijdelijke maatregel (TALO(T)

Betreft: Med Kapt BO WILLEMS Peter (...)

BESLISSING: GEWEIGERD

Motivering in rechte: Artikel 20 § 2 van het KB van 24 juli 1997 betreffende o.m. de loopbaanonderbreking.
Artikel 15 bis § 1 van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut van de officieren.

Motivering in feite:

Het bekomen van een TALO-T is geen absoluut recht. De minister beschikt terzake over een discretionaire bevoegdheid : hij moet het algemeen belang en het individueel belang afwegen. Dit volgt uit de samenlezing van artikel 20, § 2 van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 (Reg A16-Y10) en artikel 15bis, § 1 van de wet van 1 maart 1958 (Reg A16-B1). Uit het advies van de Staf van de Medische Dienst (het advies van Majoor DESMEDT van 8 september 1999) blijkt dat het behoud van de actueel beschikbare algemene geneesheren noodzakelijk is voor de goede werking van de Medische Dienst, in het bijzonder in het licht van de vereiste medische steun aan de operaties in het buitenland.

Gezien het toekennen van een TALO-T het recht opent om gedurende een lange termijn niet aanwezig te zijn in de krijgsmacht (cf. voornoemd koninklijk besluit, artikel 21 en 22), en uw aanwezigheid vereist is, kan geen gevolg aan uw aanvraag gegeven worden."

1.12. Op 22 november 1999 zendt de minister van Landsverdediging de volgende brief aan verzoeker :

"Op basis van het arrest nr. 52/99 van 26 mei 1999 van het Arbitragehof en rekening houdend met uw verzoekschrift (A. 86.911/IX-2024) bij de Raad van

State, beslis ik om de weigering van mijn voorganger van 27 januari 1998 van uw aanvraag tot tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking, tijdelijk regime (TALO-T), in te trekken.

Na het advies te hebben ingewonnen van de militaire autoriteiten, waarbij u desgevallend een verweer zal kunnen laten gelden, zal ik een beslissing nemen met betrekking tot uw aanvraag tot TALO-T.

U kan de in deze brief vermelde beslissingen bij de Raad van State bestrijden op de door u gekende wijze."

1.13. Bij brief van 15 december 1999 meldt de minister van Landsverdediging aan verzoeker het volgende :

"Kapitein,

Op 24 april 1999 diende u per model B een aanvraag in tot het bekomen van ontslag uit het kader der beroepsofficieren en in ondergeschikte orde een verlenging van uw tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden (TAPA) met ingang op 1 augustus 1999 (Mod B 2882 van 11 mei 1999).

Op 5 augustus 1999 heb ik deze aanvraag geweigerd (MLV 4588).

Deze beslissing vecht u aan voor de Raad van State (G/A 87.039/IX-2033), waarbij u zich in uw eerste middel beklaagt over het ontbreken van enige formele motivering met bestrekking tot de beslissing inzake uw aanvraag tot verlenging van uw TAPA. Bij deze trek ik dan ook mijn weigeringsbeslissing met betrekking tot uw aanvraag tot verlenging van TAPA in.

Ik stel echter vast dat u reeds genoten hebt van meerdere tijdelijke ambtsontheffingen op eigen aanvraag waarvan de duur in totaal de twaalf maanden overschrijdt. Luidens artikel 15 van de wet van 1 maart 1858 betreffende het statuut der beroepsofficieren (...) (Reg A16-B1) mag ik u in die omstandigheden slechts om uitzonderlijke redenen, door mij te beoordelen, een verlenging van TAPA toestaan. Ten deze oordeel ik dat er geen enkele uitzonderlijke reden voorhanden is om u de gevraagde verlenging van TAPA toe te staan. Derhalve weiger ik uw aanvraag tot verlenging van TAPA.

De voornoemde beslissingen kunnen op de door u gekende wijze bestreden worden voor de Raad van State."

1.14. Bij brief van 11 april 2000 meldt de minister van Landsverdediging aan verzoeker het volgende :

"Kapitein,

Op 8 december 1997 vroeg U een TALO(T) vanaf 1 maart 1998 die mijn voorganger weigerde op 27 januari 1999, omdat geneesheren destijds uitgesloten waren van het systeem TALO(T). Op 22 november 1999 heb ik deze beslissing ingetrokken en aangekondigd een nieuwe beslissing te zullen nemen.

Het bekomen van een TALO-T is geen absoluut recht. De minister beschikt terzake over een discretionaire bevoegdheid : hij moet het algemeen belang en het individueel belang afwegen. Dit volgt uit de samenlezing van artikel 20, § 2 van het koninklijk besluit van 24 juli 1997 (Reg A16-Y10) en artikel 15bis, § 1 van de wet van 1 maart 1958 (Reg A16-B1). Uit het advies van de Staf van de Medische Dienst (het advies van Majoor DESMEDT van 25 november 1999, punt 1) blijkt dat het behoud van de actueel beschikbare algemene geneesheren noodzakelijk is voor de goede werking van de Medische Dienst, in het bijzonder in het licht van de vereiste medische steun aan de operaties in het buitenland.

Gezien het toekennen van een TALO-T het recht opent om gedurende een lange termijn niet aanwezig te zijn in de krijgsmacht (cf. voornoemd koninklijk besluit, artikel 21 en 22), en uw aanwezigheid vereist is, kan geen gunstig gevolg aan uw aanvraag gegeven worden."

Dit is de bestreden beslissing in de zaak A. 92.841/IX-2429, het tweede beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de minister op 22 november 1999 zijn besluit van 27 januari 1998 waarbij aan verzoeker een TALO-(T)-regeling met ingang van 1 maart 1998 was geweigerd, ingetrokken heeft zodat het beroep G/A 86.911/IX-2024, in de mate dat daarmee het besluit van 27 januari 1998 en de weigering om dat besluit in te trekken bestreden wordt, geen voorwerp meer heeft; dat zij, ten aanzien van bestreden weigering om een nieuwe beslissing over de TALO-(T)-aanvraag van verzoeker te treffen, opmerkt dat de minister niet geweigerd heeft om een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van verzoeker;

2.1.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betoogt dat de minister tegelijkertijd met het besluit, waarbij hij zijn beslissing van 27 januari 1998 ingetrokken heeft, een nieuw besluit had kunnen en ook had moeten nemen, acht slaande op de gegevens waarover hij toen beschikte;

2.1.3. Overwegende dat, door de intrekking, op 22 november 1999, van het besluit van 27 januari 1998 waarbij de TALO-(T)-aanvraag van verzoeker vanaf 1 maart 1998 werd geweigerd, het beroep tegen dat besluit geen voorwerp meer heeft; dat die intrekking de vraag tot vernietiging van de weigering om dat besluit van 27 januari 1998 in te trekken haar voorwerp heeft doen verliezen; dat op het ogenblik

van het indienen van het annulatieberoep G/A 86.911/IX-2024, de minister van Landsverdediging noch expliciet noch impliciet besloten had de aanvraag van verzoeker te weigeren, terwijl verzoeker ook niet aantoont dat hij op dat ogenblik de procedure voor het totstandkomen van een stilzwijgend besluit als bedoeld in artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State had doorlopen; dat overigens, naar blijkt uit zijn brief van 22 november 1999, de minister zelfs dan nog geen dergelijk weigeringsbesluit heeft getroffen, aangezien hij precies een nieuwe beslissing in het vooruitzicht stelde; dat, wat betreft de weigering om een beslissing over zijn TALO-(T) aanvraag te treffen, het annulatieberoep nooit een voorwerp heeft gehad; dat het eerste beroep in geen van zijn onderdelen ontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij het tweede beroep laattijdig ingediend acht, aangezien het bestreden besluit van 11 april 2000 met een brief van 12 april 2000 naar verzoeker is opgestuurd en verzoeker geacht wordt het besluit daags nadien ontvangen te hebben;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat de beslissing hem aangetekend opgezonden is op vrijdag 12 april 2000 zodat ze “uiteraard niet ‘s anderendaags - zaterdag noch Paasmaandag betekend zijn”; dat hij in zijn laatste memorie niet reageert op de conclusie van de auditeur-verslaggever dat hij onder meer geen aanduiding verschaft over een abnormale vertraging in de bestelling van de aangetekende zending;

2.2.3. Overwegende dat de uiteenzetting van verzoeker niet overtuigt; dat immers 12 april 2000 een woensdag was terwijl paasmaandag van hetzelfde jaar op 24 april viel; dat, afgezien van de verwijzing naar een feestdag, verzoeker niet beweert dat de bestelling van de aangetekende zending van 12 april 2000 een abnormale vertraging heeft opgelopen; dat uit niets blijkt dat de brief hem niet eerder dan op 22 april 2000 bij hem aangeboden is kunnen worden; dat derhalve het beroep van 20 juni 2000 laattijdig is;

3. Overwegende dat verzoeker vraagt dat de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij zouden worden gelegd; dat op die vraag ingegaan wordt ten aanzien van het eerste beroep, aangezien het teloorgaan van het eerste voorwerp van het beroep het gevolg is van een uitdrukkelijk intrekkingsbesluit van de verwerende partij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 86.911/IX-2024, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring in de zaak A. 92.841/IX-2429 bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april 2000 en vier, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**